

azonban neki is sok gyermeke volt, kik nőttön-növe sok gondot okoztak, Sárközi Ferenchez, az ismert cigányprímáshoz került. Mint gyermek bejut a Nemzeti Színház balettiskolájába. Ezután énekhangját fejleszti és Szabadkán fel lép őszinte sikerrel.

Mikor Rákosi Jenő 1880-ban a Népszínház tagjául szerződtette, akkor már kijárta az élet iskolájának egynéhány osztályát. A Népszínháznál szerető gond és a képessége iránt fogékony szem irányította; ketten, a maga tehetsége és az avatott vezetés eljuttatták aztán arra a magasra, amelyen népszerűség, babér, dicsőség csöstül omlik az érdemes lába elé. Hegyi Aránaknak oly bőven jutott belőle része, mint magyar földön keveseknek.

A természet elhalmozta mindazzal, ami diadalt szerezhetett neki ezen a színpadon. Királynői természeti karcsú volt és hajlékony, alkotása tökéletes, vonalai klasszikusan szépek. Feje valóságos cigányfej, szemében perzselő hév, ajaka érzéki és mosolygása bájos, fekete hajának dús koszorúja harmónikusan egészítette ki ezt a ritkaség főt, mely már maga is beszélt, játszott és hódított. Róla mintázta Stróbl Alajos híres táncosnőjét, amely a fővárosi Vigadót diszíti. Hangja tisztán csengett, éneke művészi és egyenletesen kiképzett, fénye, zománcos melege és varázsa volt ennek a hangnak, amelyhez fogható operett-színpadon ritkán csendült meg. És mégis, a legfőbb ereje nem is pazar szépségében volt, még csak nem is énektudásában. A játéka lepte meg és tartotta fogva nézőit: mintha mindent tudott volna, olyan sokat tudott. A legkicsapongóbb duhaj-ság épp úgy természete volt, mint a legszendébb pirulás.

A francia operett e bájos és csapongó primadonnája tiszta és eredeti magyar talentum volt, lélekben rokon a nálánál is nagyobb Blaha Lujzával. Az eláruló népszínműnek valóságos támasztéka volt Hegyi Aranka: a magyar menyecske, magyar leányzó ideális megtestesítője.

Hegyi Aranka Blaha Lujzával és Palmay Ilkával együtt a könnyű magyar drámai műfajok színpadi tolmácsolásában úttörő volt. Új korszak kezdődött pályája elején a főváros színházi életében,

melyet nagy tehetségek tettek jelentőssé és Budapest megmagyarosításában s a színház megkedveltetésében fontos tényezővé. A nehéz dráma és a finom vígjáték egyfelől, az opera seria másfelől kifárasztotta a közönséget, mely szórakozva keresett okulást és lemondott az okulásról is, ha kellemezen és magyarul elszórakozhatott. Az új műfaj bölcséjénél megjelent gazdag adománnyal a komédia és a dal műzsája, mindegyik megajándékozta és juttatott neki bőven a magáéból. Így született az operett, a lenge, fölszínes, kissé könnyelmű, talán néha frivol játék, amelyen mégis a költészet sugaras gráciája ragyogott. És ennek a poézisnek egyik leghivatottabb tolmácsa volt Hegyi Aranka.

1885. júl. 6-án férjhez ment Farkas Károly szabadkai építészhez, de csak két évig voltak együtt. Kitünőbb szerepei: Lili, Antónia (Hoffmann meséi), Serpolette, Rozalinda (Denevér) stb. Utolsó szerepe a »Vándorlegény«-ben a hercege volt. 1900. szept. havában magánszínésziskolát nyitott.

Hegyi Béla, zeneszerző, sz. 1858-ban, Pápán, megh. 1922. ápr. 19-én, Budapestben. 1877-ben a Zeneakadémia növendéke volt, ahol Nikolics Sándor legkitünőbb növendékei közé tartozott. Munkái: »Üff király«, operett 3 felv. 1885. Népszínház. »Egy titkos csók«, operett 3 felv. Szövegét írta Lukácsy Sándor. 1886. U. o. »A milliomosnő«, operett 1 felv. Szövegét írta Rajna Ferenc. 1887. jan. U. o. E három mű zenéjét Bátor Szidoral együtt írta. »Pepita«, operett 3 felv. 1890. U. o. »Yvonne és Loïc«, (előadás előtt »A falu csúfja«) c. opéra 1 felv. Szövegét írta Lenkei Henrik. Bem. 1893. márc. 27. Tatai Várszínház. »A liliputi hercegnő«, operett 3 felv. Szövegét írta Márkus József. Bem. 1899. márc. 25. Népszínház. »Boris király«, operett 3 felv. Szövegét írta Szöllösi Zsigmond. Bem. 1904. márc. 18. Király Színház.

Hegyi Gyula, színigazgató, sz. 1847-ben, Gyöngyösön, megh. 1894. dec. 17-én, Budapestben. Színész lett 1863. szept. 9-én. Egy időben színtársulatot vezetett, majd felhagyott vele és mint recitátor bejárta az egész országot.